

Manolo mediterrani

La primera gira acústica de Manolo García s'ha retrobat aquest cap de setmana, a Sant Feliu de Guíxols, amb la Mediterrània que evoquen les sonoritats dels instruments de què s'ha envoltat el músic del Poblenou. Amb el mar com a rerefons de l'Espai Port, García va aplegar divendres 1.400 espectadors en l'obertura de la 57a edició del festival de la Porta Ferrada. Era el primer dels dos concerts, que va acceptar afegir un cop exhaurides les 1.800 entrades de l'únic previst d'inici, ahir a la nit.

Del bosque de tu alegría, tema amb què va encetar Arena en los bolsillos i la seva aventura en solitari, el 1998, li va servir per encendre el foc d'una actuació amb un format més reposat: acompanyat pel violí d'Olvido Lanza, Íñigo Goldaracena –acordió i contrabaix–; Ricardo Marín, Víctor Iniesta i Josete Ordóñez amb el desplegament de guitarres i els imprescindibles Charly Sardà i Juan Carlos García a les percussions. Tot seguit va convidar el públic a Exprimir la vida, sense oblidar el pòsit de les cultures –ibers, fenicis, grecs o romans– que han passat pel litoral català i “ho van asfaltar tot”, bromejava amb el seu característic to reivindicatiu.

Però una de les virtuts de la gira és tornar a repassar temes del llarg repertori que Manolo García atesora en més de quatre dècades. Des de Navaja de papel o Braque, de Los Rápidos, fins a En los árboles, Ya no danzo al son de los tambores, o l'enfilada de les mítiques Sara, A veces se enciende i Lápiz y tinta, totes aquestes darreres dels anys d'El Último de la Fila.

En alguns casos, el músic i la seva banda han estrenat arranjaments musicals, per potenciar el lirisme del joc de cordes, o bé amb alguna concessió –com ara Si te vienes conmigo a ritme de charleston o Tarde de sol, en mode reggae–. En d'altres, però, les composicions originals de Pájaros de barro o La sombra de una palmera –amb el públic acompanyant les palmes– ja funcionaven perfectament en format acústic.

Tot i el clima relaxat, la comunió entre l'artista i els fans va anar pujant de temperatura en la segona meitat d'una actuació que va superar les tres hores, mostra de la generositat de García amb el seu públic. I després de l'apoteosi final –amb Rosa de Alejandría, Carbón y ramas secas, Somos levedadiGiro teatral–, encara guardava dos regals a la màniga: les clàssiques Insurrección i Como un burro amarrado, que van tancar la nit amb l'ambient de festa major mediterrània i envelat que tant agrada al músic.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 14-07-2019, Pàgina 55

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1636244-manolo-mediterrani.html>